

Diplomat Jaroslav Bašta o totálním selhání pětislepence: JAK NEZVLÁDAT MIGRACI

- CZ24 News | 22. května 2022

ČESKO: Po třech měsících největší migrační krize v českých dějinách je konečně možné i v médiích hlavního proudu mluvit o problémech, který přístup české vlády přinesl, aniž by kritik byl označen přinejmenším za xenofoba, ne-li rovnou za Putina agenta.

Zlom vyvolaly dvě události – tou první je příjezd kulturně velmi specifické skupiny migrantů, kteří se utábořili na mediálně nejviditelnějším (a nejcitlivějším) místě, na pražském Hlavním nádraží. Druhou je pak „překvapivé“ zjištění, že na velkoryse poskytnuté plošné sociální pomoci někteří běženci parazitují formou dávkové turistiky, píše Jaroslav Bašta v komentáři pro Prvnizpravy.cz.

Chtěl bych proto upozornit na bezpečnostní rizika spojená s každou rozsáhlou migrací. Zneužití masových pohybů civilního obyvatelstva jako zbraně má poměrně krátkou historii. Poprvé k ní sáhlo nacistické Německo v roce 1940 při napadení Francie. Váleční uprchlíci tehdy zahltili komunikace a znemožňovali manévrování francouzské armády. Totéž ve větším a brutálnějším měřítku použila Rudá armáda ve Východním Prusku o čtyři roky později. Od té doby je migrace civilistů součástí všech operací spojených s tím co dnes nazýváme hybridní válkou. Jak ukázaly události roku 2015, organizátor útoku nemusí být znám.

To je však jen jedna strana problému. Ta druhá souvisí s faktem, že kromě obyvatel bezprostředně ohrožených válečnými událostmi se jako první stěhují lidé z okraje společnosti, případně ti, kdo o ekonomické emigraci již dříve uvažovali. V případě ukrajinských uprchlíků statistika ukazuje, že ze zhruba 15 milionů vnitřních migrantů jich polovina zůstává na ukrajinském území, druhá polovina zvolila azyl za hranicemi své země. V případě České republiky se zatím jednalo asi o 350 000 uprchlíků. Absolutní většina z nich (téměř 90%) jsou ženy a děti. Ti opravdu nepředstavují žádné bezpečnostní riziko ani pro vlastní komunitu, ani pro Českou republiku.

Đábel se vždy skrývá v detailu, v tomto případě mezi 40 000 příslušníků migrující ukrajinské mužské populace. Jistá část z nich z hlediska ukrajinských zákonů pobývá u nás nelegálně. Když vypukla ruská agrese, všichni občané mužského pohlaví, kterým je více než 18 a méně než 60 let, nesmějí bez zákonem stanovených výjimek opustit území Ukrajiny. Zmiňuji se o tom proto, že existují psychologické mechanismy, které ukazují, že když někdo poruší první pravidlo, byť jen jeden zákon, je pro něho poté velmi jednoduché porušit i ty další.

A to už se děje. Policie a pracovníci organizací, které ukrajinským uprchlíkům pomáhají, poukazují na příklady dezinformování, zneužívání či okrádání nejzranitelnějších migrantů ze strany ukrajinských zločineckých struktur. Navíc zde možná máme před očima čítankový příklad operace ruských tajných služeb provozovaný dle scénáře známého z podzimu loňského roku z hranic Běloruska s Lotyšskem a Polskem. Použití kulturně odlišné organizované migrace ve zdánlivě zanedbatelných počtech má narušit dosavadní kladný vztah Čechů k ukrajinským uprchlíkům. Mimo jiné názorně ukazuje, jaký problém z hlediska veřejného mínění představuje dávková turistika.

Migranti představující bezpečnostní riziko tvoří pouhých několik procent mezi válečnými uprchlíky. Ve spolupráci s ukrajinskými autoritami je naše úřady a bezpečnostní složky mohou snadno identifikovat, a některým současným a hlavně budoucím problémům zabránit. Bohužel, vláda a pod jejím vedením také státní správa se až doposud v migrační krizi chová jako nadšená neziskovka, která má jediný zájem – plošně a relativně štedře pomáhat, bez ohledu na možná rizika.

Proto se jí už částečně podařilo prohospodařit nadšení a důvěru českých občanů. Když k tomu připočtu dosavadní vládní hysterickou reakci na kritiku ze strany opozice, obávám se,

že pokud vznikne nějaký seznam osob představujících bezpečnostní riziko, pravděpodobnost, že na něm místo osob podezřelých z příslušnosti k organizovanému zločinu budou kritici vládní migrační politiky, je opravdu vysoká. Nevylučuji, že tímto choulostivým úkolem vláda již tradičně pověří nějakou neziskovku typu Evropských hodnot či spolek CZ.NIC.

[ZDROJ](#)